

Maria Dardas, Grażyna Soroka

Borowo (dawniej Borówko Nowe),
gm. Czempień, woj. poznańskie.
Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 19, 77

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BARICE STARE k/Warszawy
woj. warszawskie

patrz
okres wpływów rzymskich

BĘBNÓW, gm. Konopnica
woj. sieradzkie
Stanowisko 3

Muzeum Ziemi Wieluńskiej
w Wieluniu

Badania prowadził mgr Bogusław Abramek. Finansował WKZ w Sieradzu. Pierwszy sezon badań. Osada z okresu lateńskiego.

Bębnow położony jest po lewej stronie Warty ok. 4 km od Konopnicy, a osada znajduje się 250 m na południe od cmentarzyska w Konopnicy na st. 7.

Wykopiska przeprowadzono niejako w zastępstwie zaplanowanych badań na wczesnośredniowiecznej osadzie w Walkowie i ograniczyły się do wstępnego rozpoznania stanowiska. Osada usytuowana jest po zachodniej stronie wysokiej tarasy nadwarciańskiej, opadającej łagodnie ku drodze Konopnica-Bębnow. Najwyższą jej kulminację pokrywają niewielkie laski, dalej zaś rozciągają się pola uprawne.

Łącznie przebadano obszar o powierzchni nieco ponad 300 m², odkrywając 7 palenisk oraz 22 jamy o bliżej nieokreślonej funkcji. Największa jama nie przekraczała 2 m średnicy i 50 cm głębokości. Tylko niektóre paleniska były głębsze. W wypełniskach jam i palenisk znajdowano obok ułamków naczyń kawałki polepy, kości zwierzęce, kamienne gładziki, a niekiedy i żużle. Jedynym zabytkiem metalowym była brązowa spiralka o średnicy 2 cm. Formy ceramiki są b. interesujące, obejmują materiały charakterystyczne dla schyłku kultury łużyckiej, kultury wschodniopomorsko-kłozowej oraz najstarszej fazy okresu późnolateńskiego /przedrymskiego/. Tylko w jednej jamie znajdował się względnie jednolity stylistycznie materiał ceramiczny, który datowano na schyłek okresu halstackiego lub początek okresu lateńskiego. Materiał z pozostałych jam datowano ogólnie na okres lateński. Dokładniejsze rozwarstwienie chronologiczne, poza obiektami zawierającymi ułamki naczyń i facetowanymi brzegami, jest w obecnym stadium badań raczej niemożliwe.

Badania będą kontynuowane.

BOROWO /dawnej Borówko Nowe/, gm. Czempin
woj. poznańskie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadziły mgr Maria Darda i mgr Grazyna Soroka. Finansował WKZ w Poznaniu. Drugi sezon badań. Cmentarzysko z okresu późnolateńskiego, ślad osadnictwa neolitycznego.

Kontynuowano badania ratownicze rozpoczęte w 1984 r. Prace koncentrowały się w południowej części cmentarzyska. Przekopano obszar o powierzchni 550 m² /łącznie 700 m²/. Odsłonięto 8 obiektów /łącznie 12/, w tym 3 groby popielnicowe ze szczątkami stołu, 2 skłupiska kamieni, 2 jamy oraz luźne naczynie.

Odkryte groby zawierały silnie zniszczony materiał ceramiczny oraz przedmioty żelazne: nóż, szpilkę i umbo o konstrukcji późnolateńskiej. W skłupiskach kamieni i jamaach nie zarejestrowano materiału archeologicznego. Luźne naczynie - pucharok datujemy na późną fazę kultury ceramiki szumrowej.

Badania nie będą kontynuowane.

BRZESZC KUJAWSKI
woj. włocławskie
Stanowisko 5

patrz
neolit

CHAŚNO II, gm. Chaśno
woj. skierniewickie
Stanowisko 6

Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków
w Skierniewicach

Badania prowadził mgr Justyn Skowron. Finansował WKZ w Skierniewicach. Pierwszy sezon badań. Ślad osadnictwa kultury pucharów lejkowatych, osada kultury wschodnio-pomorskiej. Badania weryfikacyjno-ratownicze.

Stanowisko położone jest na wybitnym wzniesieniu o charakterze wydmy, użytkowanym niegdyś jako plażnica. Przebadano 50 m². Nie natrafiono na pozostałości warstwy kulturowej ani obiekty. Znalezione kilkadziesiąt ułamków naczyń kultury wschodnio-pomorskiej i jeden fragment ceramiki kultury pucharów lejkowatych. Liczne ślady po wkopach nowożytnych pozwalają twierdzić, że stanowisko w znacznej części zostało zniszczone przez wybitanie piasku.

Materiały znajdują się w EBDZ w Skierniewicach.
Badania nie będą kontynuowane.